Selle tõttu on tekkinud või muutunud elujõulisteks rida väikesi metallitööstusi, mis valmistavad aiatööriistu, ukselukke, aknakremoone, ukse- ja aknahingesid, hobuse suuraudu, loogarõngaid, loomakette, elektriarmatuure, hoiukarpe-kassasid, autode suunanäitajaid, lihtsamaid lauanuge ja kahvleid, ilunõõpe, ilupandlaid, portfelli- ja käekoti lukke jne. Kodumaal valmistatud mänguasjad on omamaa turu vallutanud.

Praegusel ajal teeb raskusi, et paljud väikevalmistajad püüavad jäljendada teiste valmistatavaid esemeid. See pidurdab algatusvõimelisemaid, sest iga uus algatus ja katsetamine nõuab kulusid, mida sama eseme jäljendamisel ei ole. Jäljendamise tulemuseks on kvaliteedi langus ja hindade allasurumine. Selle väärnähte kõrvaldamiseks on hakatud muretsema E. V. mustrikaitset ja on astutud samme mustrite-töökoja asutamiseks.

Kodutöö arengule teeb raskusi asjaolu, et kodutöötajatel ja väiketöösturitel enamikus puuduvad tegevuskapitalid, mistõttu nad on sunnitud oma toodangu otsekohe realiseerima, et saadud rahaga muretseda materjale uute esemete valmistamiseks ja katta oma igapäevaseid elatiskulusid. Nendele pole komisjoni alusel müük küllalt otstarbekas, pealegi kui suur osa kodutööna valmistatud esemeid on hooajakaup. Seetõttu on otstarbekohane toodangu turustamine väga oluline. Turu leidmisel on oma tähtsus olnud näitustel, siiski mitteküllaldane küsimuse lahendamiseks. Tartu Kodutöö Ühing katsetas oma detailkauplusega, kuid alustades ilma tegevuskapitalita ja võttes väikevalmistajailt kaupu müügile komisjoni arvel, et suutnud kauplus kaua püsida.

On püütud luua sidemeid Eesti Tarvitajate Keskühisusega, kellele üksikud edasijõudnumad valmistajad oma toodangu (lukud, hobuse suurauad, akna- ja uksehinged, aknakremoonid) on saanud müügile anda.

Tartu III, lk. 113